

Kino „EDEN”, Aleja 12.

Dziś w sobotę
PREMJERA! **PREMJERA!**

wielkiego dźwiękowca polskiego, największej atrakcji sezonu p.f.

Dzieje Grzechu

na tle powieści STEFANA ŻEROMSKIEGO.

Dzięki precyzyjnej aparaturze dźwiękowej kino-teatru „EDEN” usłyszysz publiczność częstochowska

— jakby żywych ze sceny —

najznakomitszych artystów sceny stolicy

K. Junoszę-Stepowskiego,

B. Samborskiego,

J. Węgrzyna,

A. Zelwerowicza,

J. Leszczyńskiego,

oraz uroczą i piękną

K. Lubieńską

i wielu innych.

Szczegóły w afiszach.

זיך דאס צו געדענקט מען גארנישט, אז דאס איז א ווירקליכקייט, נאר מען דענקט, אז מען זיצט אין א קינא און די לייזונג דרעהט א בילד, וואס איז כמעט אונגלייבליך.

ווען מען קומט צוריק נאך תל אביב איז דאס אויסזעהן דאָרט שוין א גאַנץ אנדערעס. מענטשן געהען שוין מיט לאַנגזאַמע שריט, אויסגעמאַכטער פון דער היץ, זוכט יעדער אַנגאַרט זיך אַביסעל אַבצורוהען און אַבצוראַרטען ביז דער שווערער תענית וועט פאָר-אַיבער.

שרייבענדיג יעצט דעם בריעה אי-בעררייטט מיר אַ כאַר-געזאַנג פון אפּשר דער דריטער גאַס, וועלכע פיהרט אויס בעקאַנטע גוגנים. איך קען מיך גישט בעהערשען, לייג אַוועק די פּעדער, געה צו צום פּענסטער און זעה אין דער דריטער גאַס פון מיר אויף אַ (סוף-וייט 5).

גאַסען דאס מיטט פון די פּערד, וועל-כעס זיי זאַמלען און פּערקוימען דאס די גרויסע בעזיצער צו מיסטען די פּעדער. יעדע מינוט קומט אַנגאַנדע-רער מיט אַ קעסטל אויף די פּלייצעס שייך צו פּוצען און איך מוז זאגען, אז זיי מאכט דאס מיט אַזאַ מין געשיקט-ליכקייט, אַז אַ אַיראַפּעקער איז גאַר גישט דאס אימטאַנד אַזוי שנעל אויס-צופיהרען. די גאַסען זענען בעלעבט פון הונדערטער מענטשן פון אַזעלכע געשטאַלעטען.

צווישען דעם גאַנצען געווימעל פון אַרענטאַליזם מאַרשירען יונגע מענטשען, יונגע מיט מיידלעך און האַלטען זיך אונטער אַרעס. אַזוי שפּאַצירענדיג שירות'ווייז, זינגען זיי פּערגעניגט מיט פּרעהליכע פּינימער חלוצישע העברע-אישע לידער. דאס איז אין די אַנהויב-גאַסען פון יפו. טיפּפער אין דער שטאָרט זעהט מען ווייניגער אַיראַפּע-ער, מעסט גארנישט און ווען מ'קוקט

קערונג, אויז ווי איהר האט צוגעזאגט און איינער וואהל-פלאטפארמען, דאן ערפולט כאַטש דערזוייל די דאָזיגע „קלמנינקים" און אַרדענט אין אַ ביי-לינג פּוך אין אונזער שטאָרט. ליינט עס נישט אַב אויף שפּעטער'תארום די נויט פון אונזער אַרומע-פרייער פּאַדערט דאס פון אַיך! —

בריעף פון ארץ-ישראל.

פון אונזער קארעספּאָנדענט פ. שמילעוויטש.

איך האָב צוגעזאָגט דער רעדאַקציע „טשענסטאכאדער צייטונג" צו בעריכ-טען פון אונטערזעכענע נאך ארץ-ישראל און איך פון ארץ-ישראל גופא. אַזוי ווי איך בין שוין 4 וואָכען אין פּאַנד און מיינע ריזע-איינדריקען ווע-לען נישט פּערשפּעטיגען, וועל איך מיך מקדים זיין און שרייבען די ער-שטע איינדריקען פון תל-אביב בעת די ימים-נוראים. די אַנדערע אַרטיקלען וועלען זיין געווידמעט די ריזע-איי-נדריקען נאָך א"י.

יום-כּפור אין תל-אביב. עס זענען דאָ חלוקי-דעות וויפּיעל איינוואוינער תל-אביב פּערמאַנענט מיט 2 חרשים האט מען געשאצט אויף 60 טויזענד, היינט שוין אויף 75 טויזענד און סאַקיי די 75 טויזענד האט מען געקאַנט זעהען צו פל-נדריי אויף די גאַסען.

א חוץ דעם וואס עס זענען פּער-האַן שוהלען אויף יעדע 4-5 טע אַדער 5-טע גאַס, זענען דאָ שטיבלעך און מנינים כמעט אין יעדע פּאַר הייזער און דאס איז נאך צו ווייניג (זאָגאַר דאס אַפּערע-טעאַטער האט מען געגו-מען צו דאווענען) און ווייל עס איז נישטאָ פאַר אַלע קיין פּלאַץ אין די מנינים און שוהלען, זענען צו פל נדריי די גאַסען געווען בעלעבט כמעט ווי אַ בולוואַר. טויזענדער מענטשן (דאס איז נישט קיין נומאַ) האבען זיך גע-דרעהט פאַר די שוהלען און האבען נישט געפונען דאָרט קיין אַרט. עס איז נישט אַנדערש געבליבען, נאָר אויפגעבען דעם געדאַנק אַריינצוקו-מען צום דאווענען. די טויזענדער מענטשן האבען דעריבער אַרומשפּאַ-צירט איבער די גאַסען, מאַנכע הא-בען אונטערגעזינגען אַ גיגון פל-נדריי, אַנדערע — פון הנה כחומר און גאַר אַנדערע — אַ שטיקעל פון יאַסע-לע ראָזענבלאַט — מען האט פון קיי-נעס נישט געהערט קיין אונטערזע-הייט.

און נאכאמאל ווענען הילף.

אין אונזער שטאָרט, העלכע האַלטען נעקאַנט אויף אַזאַ אַפּאָן כאַטש האבען אַ חר'מען מיטאַן אַיבער'ן מאַן קהלה. דאָרפֿס אויב איהר מנינם פאסט מיט אַיך אַרביים און ווילט פאסטונג ריענען דער יודישער בעפע'ל

מיר וועלען די פראגע נישט אראב-נעמען פון טאג-אָרדנונג, ביז זי וועט נישט פאָרזייען ערלעדיגטער ווערן. מיר מענען די פראגע, וואס איז בערהערט נעווערן און פּרייגען נעמער פון אונזער צייטונג: ווענען שאפען אַ ביליגע קיך פאַר יודישע אַרפּעסטלע-זע און נישט-בערע-פּיענע.

מיר וועמען נאָגן נישט, אז די קהלה געפונט זיך אין אַ שווערען מצב און קאן זיך נישט ערלויבען אויף גרעסע-רע אויסנאַבען, אָבער די נויט אין דער יודישער גאַס איז נרוים, די מאַסען היננעריגע פּערטעהרען זיך פון סאַג צו טאָג און דער אונטערזעכער חוב פון דער הינער יודישער קהלה איז צו שאפען אַזאַ קיך.

ביז אַ נומערן וועלען מצד דער קהלה-פּערזאָנלעכע וועלען האט נישט זיך שווער אַדורכצופיהרען, אַ לאַקאַל קען גענו-מען ווערען אין אַפּענער פּון די הינע-אינסטרומענטים, ווי דער „כּכפּ" אַדער קליינע-העלדער-פּערזאָנלעך, וועלכער איז אַ נאַנצען טאָג נישט טעטיג און געפונט זיך אין דער יודישער געזענדיג, דאן איז אויך פּערהאַן נעשיר, וואס ווערט פּעניצע אויף די ימים-טובים פאַר יו-דישע וועלכע, אויך שויען קאן מען אויסבאַרענען, בלייבען נאָר איבער די הוצאות אויף פּאַרזאָקסען. בעזונדער קען אַ טייל פון די אויסנאַבען געדרעקט ווערען פון פּונדליים, אויב עס וועלען זיך נאָר געפונען די נעהעריגע מע-שען, וואס זאָלען דערזויף זאַמלען, קורץ — די אַרביים קאן ווי נעהעריג אַרנאַטורירט ווערען.

מיר ווענען זוכער, אז די ווער ענער-נישע פּלל-טהעריקן פרוי ד"ר ליפּינסקאַ, וועלכע האט פּראַקטיק אויף דעם גע-ביעט, וועלען זיך גערן פּערנימען מיט דער דאָזיגער פּליינער קיך, איך האט די אַנצומיגע פּערזאָנלעכע נאָגן ענער-נישע מיטגלידער ווי די ה: ה: ה: ווע-רקער, פ. ווערקער און ד. רויטלאַ-וויטש, וועלכע וועלען די דאָזיגע אוי-פּערזאָנלעכע ווי נעהעריג אַרנאַטורירט און מיט אַיהר אַננע-פּערזאָנלעך.

עס בלייבט אַזאַ נאָך איבער, אז די קהלה - פּערזאָנלעכע זאָל סתּוּן אַ פּראַקטישע און נוצליכע אַרביים לטובת דער הינער יודישער אַרומע-פּעל-קערונג.

מיר דערמאָנען נאָכאמאל, אז מיט יעדען טאָג, וואס די זאך ווערט אַנגע-שלעפט, ווערען פּערנימענער די לי-דען פון הינער-טער בכבוד'לעך יודען

די אַרומגעפיהרט צום מוצה, כרי אַלע זאלען ווי וועהן די שלאָנגען האבען זיך נאָכגעזינגען נאָך געזאָנג. דערנאָך האט באַטליד'דיג זיך אַבגעקוקט און געלאָזט דאס שווערע אַלען.

מרים האט שוין איצט זיך נישט אומגעקוקט, זי און זענען אויף די שטרינגען טרעפּ צום מוצה אין ווען זי איז ערשינען ווי פּונ'ס פּעקער האט דאס געמאַכט אַ שטאַרקען רושם אויף אַלע פּערזאָנלעכע. מיט שרעק און נייגער האבען זי נעקוקט אויף דער וואונדערליכער ערשיינונג און געהערט דאס זינגען פּונ'ס מידעל אַ שרעק איז אויף אַלע אַנגעפּלאַצן.

מרים האט געמאַכט און די שלאָנג-נען האבען אַרומגעוויקלט איהר קער-פּעך, געמאַכט אויף איהר ברוסט און נאָך מעהר דערציטערט דעם עולם.

ווי דאס גערויש פון אַ טיכעל האט איהר שטים געקלינגען און דערנאָך האט עס געשטורמט, גערוישט, ווי דאס וואַסער, וואס פליסט פון די הוי-כע בערג און שטרעמט צו פּערניכטען אַלע שטרינגען אויפ'ן וועג.

— שווערע, שווערע, ווי ווען די שטערן אויפ'ן הימעל, די זענען פּע-נען אויף די הימעל און פּערוואַנדלען זיך אין אַ ליעד, מלאכים שוועבען אויף פּערהאַלען. אַט איז מלאַל, דער מלאַך, אַט קומט מלאַל המלאַך. מרים האט נאָך לאַנג געווינען, דער-נאָך איז איהר שטים געווארען אַלץ שוואַכער, דאס פּעקער אויפ'ן מוצה איז פּערלאַשען געווארען און אַ פינסטער-ניש האט אַנגעהילט דעם גאַנצען פּלאַץ. פּלוצלינג האט דאס מידעל אויסגעשרינגען, אַראַפּגעפּלאַצן פון מוצה און פּערהאַלען.

דער האַנד און זי אויפגעשטעלט. דאס מירעל האָט מיטאַמאַל זיך הי בערג הינט און איהר נעיקים האט אַנגענו-מען אַ רויגנען אויסרוק. ער האָט אויפגעוויבען זיך פּונ'ס, אויף וועל-כען ער האט געשראָגען אַ פּונגעל מיט אַ שטערן שטיין, ער האט געהאַל-טען דעם שטיין פאַר די אויגען פון דעם מירעל.

מרים איז געשטאַנען אַהן שום בע-זענען, נאָר איהרע אויגען האבען זיך נישט געקענט אַברייסען פון דעם שטיין. און וואס מעהר דאס מידעל האט גע-קוקט אויף דעם שטיין, אַלץ רויגער איז איהר געווען געווארען, נאָר זי האט אַנגעהויבען צו טאַנצען, נליך ווי זי וואַלט געשטרעבט זיך אַבצורייסען פון דער ערד און גער אַפּאַרענע האַנד שטערט איהר צו שוועבען צום הימעל.

אין די זין האט געשטאַמט, בעלויב-טען איהרע גאָלדענע האַר, באַטליד-דיג האט אויך געמאַכט און שטיל געזינגען אליעדעל:

— שווערע, שווערע, ווי ווען די שטערן אויפ'ן הימעל, וועלכען באַטליד'דיג האט אַנדערשטעמט, זענען אַרויסגעשפּרינג-גען עטליכע שלאַנגען און ווילד אַרומ-געשרינגען, אַ פּחד איז אויף אַלע גע-פּלאַצן. מרים האט זיך צוגעהערט צום ליע-דעל און זי אַנגעשטרענגט אַלץ קרעפּ-טען, כּרי זיך צו דערמאַנען עפּים-פּער-באַרענעס, פּערהוילענעס. און האט מעהר באַטליד'דיג האָט געזינגען, אַלץ שטאַרקער איז געווארען איהר פּערלאַנג נאָכצווינגען. פּלוצלינג האָט מרים אַ צומער געטהון, זי האט דאָך זיך דער-מאַנט. דער נביא האט דאס כעמערקט און

קוקט אויף דעם צייטען אַדלער אין שטיל, זי צו זיך אַלען געזאָגט:

— טיטום!

אספּיניוס האט אַ צומער געטהון און זיך אומגעקוקט ער האט פּלוצלינג דערהערט די ריכטיגע תשובה. האָט, הייסט עס, גאַס אַלען בעמילען, אז זיין ווהן טיטום זאל טילען מיט איהם די מלוכה.

די אַדלער האבען שוין אויפגעפּע-רען דאס שטאַטעל און שנעל פּער-שיינען געווארען. די אַדלער זענען צוריקגעקומען צו דעם, וועלכער האָט זי אַרויסגעשקוט. ער מיטום האט גאַרנישט געוועהן, ער איז געשטאַנען געבן בירינגה און פון איהר קיין אויג נישט אַראַפּגעלאָזט. בירינגה האט אַבער נישט בעמערקט טיטום'ס, זי האט געקוקט אַרום זיך און געהלומ'ט מיט אַפּענע אויגען.

דער רויך האט דערהילט נאָך אַלץ פּערדעקט דעם מוצה און דער עולם איז געווען זעהר רעליגיעז געשטאַמט, דאן האט באַטליד'דיג פּערהאַלען, אז עס איז געקומען די מינוט צו ווירקען. קאַנער האט נישט בעמערקט ווי דער נביא האט זיך אַנגעווינען צום מידעל וועלכע איז געלעגען אויף דער ערד און אַנגעהויבען זי צו טאַנצען, ער האָט מיט אַ שטאַרקען זאפּט איהרע זליפען אינגעריבען פון עס האבען זיך אויף איהרע ליפּען פּערוואַנדלען אַ פּעך בלוט. דאס מידעל האט אַנגע-הויבען צו ציטערן און אויפגעשטאַנען פון איהר אַרט. זי האָט געעפּענט ברייט די אויגען און אַ העליש פּעקער האט אין זי געברענגט.

מרים האָט זיך געכאַפט פאַר איהרע קלערער און מיט אַ שטיקענדער שטים געשרינגען: — פּעקער, עס פּרענס...

פּאַטליד'דיג האָט זי אַנגענומען פאַר

אויפ'ן בארען פון בירגער-רעכט

פון לעא קעניג.

די נאנצע וועלט איז איצט פער- כאפט מיט דעם קאמף, האט קומט איצט פאר ארום עסטרייך און אין עסטרייך.

דער הויפט-פונקט אין דיפלאמאטי- שטען און פאליטישען קריגע, איז ווייט אויס-עסטרייך ויך אויסארבעיטען אנהייבן צו ארומטראגן און אנטווערפן די ערשטע צווישן-די-עלט-שטענדיגע פאשיון לויט סאסאליני'ס סיסטעם, אדער זי וועט זיך אנטווער- פון אין היטלער'ס פאשיון?

אויסוויי, ווייט אויס, אין עסטרייך א קאמף נישט צווישן פאשיון און פארלאנגטער, נישט צווישן דע- מאקראטיע און דיקטאטור, נאך צווי- שטען צוויי מינים פאשיון.

דאס, האט דאס קלענע עסטרייך אין שוין בעשערט דורכצושטעלן א קויפן פון פאשיון דאס קומעט וועגן האט דער איראפעאישער דיפלאמאטיע אין וואס די וועלט איז יא פאראינטער- פירט—און איינצע מלוכות בלוטיג פאראינטערקערט—אויס צו זי וועט האבען א זעלבסטשטענדיגע נאציאנאל- לע פאשיון, אדער זי וועט זיך צו- זאמקומען מיט היטלער'ס נאציאנאל- אייך האט היטלער אריבער איצט מיט אלע בליים.

אז די וועלט איז אין דער פראגע אויב שטארק פאראינטערקערט צווישן עסטרייך'ס אינטערקעסען, ווי פריגע, וואס פאר א מלוכה - סיסטעם איז די בעסטער, דארף מען שוין אפ- לו נישט בעטאנען בעסער אלע אירא- פעאישע מלוכות — און אפילו ענני- לאנד און איטאליע — האבען טורא היטלער זאל ווערן דער מושל פון עסטרייך.

בעזונדער צויערען דערפאר פראג- קרייך אין דער "קלענער אנטאנט". היטלער איז שוין יעצט א שרעקלי- כע פאראקאסטיגע נעמאדע פאר'ן היטל- שלום ווי אראנאט וועט ער ווערן, ווען עסטרייך'ס "אנטאנט" וועט פער- ווערקליכט ווערן.

אט דערפאר צויערען איצט אירא- פא און דערפאר שוועט איצט אפילו די ליבעראלע איראפא דאלאסין און זיי- נע האלבע און נאנצע פאראינטערקע- עסטרייך, נישט קוקענדיג דערויף, האט זי ווערן אויך האלבע צו נאנצע פא- שיוסען.

אבער נאך סעהר אפער ווי די איר- ראפעאישע דיפלאמאטיע וועט ווערן אונטער איראפעאישער פאליטיק אין קריגע צווישן דאלאסין און היטלער'ן.

בארבארישער הילדקייט און אויך, הייל מיר האבען איינערליך נישט אינגאנצען נעגלירט און אונזערע בירגער-רעכט, אזוי, אז מיר וועטן נעבליבען שטעהן פאר דעם חורבן דעמאלטס ווי פאר א בארג, האט זיך פלוצלונג נע- נומען אראפלאזען אויף אונזערע קעפ- מען דארף ענטלויפען, מען דארף ראטעווען דאס דייטשע וועלט.

אז מען דארף שטעהן איינעמען און אויפ'ן בארען—ווי צוטרעטעלעך—פון ווערע ביינער רעכט האבען מיר זי פערקעסען צו קלערען.

די קאנסטרוקטיווע צווישען אונז האבען נענטען קלערען און ארבעיטען מען זאל זי בעקענען און פאלעסטינע און נאך בעקענען וואס די ווידישע נאציאנאלע חיים" איז נאך נישט נענוי גרויס און נענוי, "החיים", מען זאל קענען אלע דייטשע ווערן אהין ארי- בערעהמען.

דאס איז נעמען אונזער טראגישער פעהלער, אנהייבן פארטרייבען, א פס- כלאגיש פערשטענדיכער אבער דאך א טרויער פעהלער.

דאס יודענטום, פונקט ווי די נאנצע פראגרעסיווע מענטשהייט, האט נישט אויפגעקעמט די בירגער-רעכט פונ'ס דייטשען יודענטום.

מיר ווי די נאנצע ציוויליזירטע מענטשהייט, אנערקענען נישט היטלער'ס נעקצענעבונג און מיר אונזער צוריק- צוהערער דעפענסיוע מאפען מיר אפט דעם אונטער, אז מיר האלטן דעם זעלבנדיגע קענען מיר קעמפען נישט אין דעמאלט און אין די לענדער פון דער "דיאספארא" נאך און פא- לעסטינע און וואס איז נאך טראגישער, נאך און אנהייבן-ישראל של מעלה, און אנהייבן-ישראל, וואס עקוויבירט נאך נישט, ס'איז באקאנט אין מיט אלע אנדערע סיסטען קעמפען ווערן הייפסזוכליך פאר די בירגער-רעכט פון די דייטשע יודע, וועלכע מיר ווע- לען קעמפאל נישט אויפגעבען.

אונזער הויפט-הילף פאר די דייטשע יודען דארף זיין נישט ווי אויב זי צו קעמפען אריינצופארען פון דייטש- לאנד, נאר ווי אויב זי בליבען דארט און קעמפען דארט מיט דער נרעקסער עקשנות און מסירת נפש פאר ווערע בירגער-רעכט.

אנב, אונזער נייכטער-הילף פאל- טיקער דר. חזקיהו וואלש ויך ארום- געווען פאר א פילע נרעקסערן שטא- סטאמן, ווען ער שטעלט זיך איצט אין דער שפיץ פון א פערזענליג צו קעמ- פען פנים פערקער-בונד פאר ווערן בירגער-רעכט, דאס איז די נרעקסע- אין קאנסטרוקטיוועס הילף, וואס מיר קענען נעמען די דייטשע יודען, אין דאס לערנען מיר איצט פון די

דערקען דיין לאנד.

דאבאש, *

(המשך.)
ג.

די דאזיגע משה, וועלכע איך האב אקארשט דערצעהלט, האט זיך אבע- שפילט אין דער צייט בשעת בעש"ט הקדוש ו"ע האט געפראוועט זיין זי- בעניעהריג התבודדות אין די בערג ארום דעם דארף, "טשערהאנאוואק", וואס ליגט צווישן קוטצוו און קאסעוו. ווער פון אייך קען נישט דאס הייליגע און קיינשה'פולע לעבען, וואס עס האט דאמאלס געפיהרט א גתתו ווער פון אייך ווייסט נישט, ס'דארף דהקוה און נישט ער האט דורכגעמאכט ר"ל מיט זיין פשר, איידעל ווייב מרת חנה מלכה? פאר איהר איז אבער גארנישט געווען צו שווער פאר איהר געלייב- טען, הייליגען מען, און זי האט זיך מיט שמחה געפלאגט ביי די שווערס, נישט-געוואונטע פלאנעכצער פאר אונז יחוס'דיגע, טאכטער, מיט שמחה און סבלנות האט זי אנטעריבען דאס קליי- נע הוצלישע פערדל, וואס האט קום געשלאפט דאס שווערע ווענעלע מיט ליים דורך די שווערע, גלאטיגע וועלד און פלעד-וועגען קיין קאסעוו אדער קיין קוטצוו, כרי דאך אויפ'ן מארק אפצוהיינען די הייליגע גראשען, וואס זענען פאר אלעמען נויטיג געווען צו דערוועלטען דאס חיות פון שבת צו שבת.

נישט איינגאל האט זיך אזוי גע- טראפען, אז וואס פערדל איז געבלי- בען מיט'ן וועגען שטעקען אין א קא- ליושע און מרת חנה האט געמוזט מיט איהר אייגענעם כבוד איהרע אייגענע פלייצעלעך אונטערשטעלן די "ליי- נעס" ביי די הינטערשטע, רעדער שטופען און וויאקען: "וויא, מיין פער- דל צימירט לויט דער דערצעהלונג פון בער האראוויץ.

געשעהענישען און עסטרייך: פון א פאר חונדערט טויזער יודי- שע היילער וועט זיך יעדער האלב צו נאנצע פאשוסישער שטאט מיט אריינג- הארן ווען צו בערלין, נישט קע- נענדיג אויף א קאנסטרוקטיווע אופן בערלינגען די מיליאנען ארבעטסלא- זע.

היטלער האט געשאפען דעם וויל- רען פארקערענס. נישט נאר אנערקענען מיר איהם נישט, נאר זי מען קעמפט פאר לופט צו אטעמען, מוזען מיר קעמפען איהם בטל צו מאכען

דער מקוה, מקוה, עס זאגט זיך נאר אזוי מקוה, א מקוה זענט דערויף, אז יודען זאלען זיך טובלעך לכבוד שבת און עס איז אויך נישט פעהלען חשניג פערשענליכע: איינער וויל, אז עס זאל זיין א שוויץ, דער אנדערער, אז עס זאל זיין א שוויץ, דער דריטער, אז דאס וואסער זאל זיין הייסער, א פער- טער וויל רייניקייט, דער פינטער... מאלע, וועגען וואס אונזע ווערן האבען אלץ פערשענליכע, אבער די גרעסטע פערשענליכע האט די היינטיגע קהלה-טערוואלונג...

ווען מען האט איהר איבערגעגעבען דאס קהלה פערמענען, איז צווישען א- נדערע אויך איבערגעגעבען געווארען די מקוה; א הערליכע געביידע מיט דעם וועלטס פונקט, וואס זע- נייע דאזארעס געמערקט: אט ווערן זיי זיין די בעלי-בתיים איבער א שעה- נעם בנין, מיט וועלכען זיי וועלען קאנען שטאלצירען און זיך בעריהמען פאר לייטען, ווען זיי האבען זיך אבער נעהנטער בעקאנט מיט דעם גאנצען ענין, איז זיי ווערן שמחה פערשטערט געווארען, זיי האבען זיך דערוואוסט, אז זיי שעהנע הפרליכע געביידע האט אויף זיך א הויכער נא שווערס ר"ל - אזוי ווי לעצטענס די ווארשאווער קהלה, וואס בעטרעפט גאנצע 100 טויזנד זעלבסט און די בעלי- חובות מאנען און דארהען, אז זיי וועלען זי אויסשפילען אויף א ליציטאציע.

צוויי מאל אין יאהר מוז מען צאה- לען די ראטעס און נאך איינמאל אין יאהר קאן מען זי פערקויפען אויף א ליציטאציע. יעדעס מאל, ווען עס קומט דער טערמין פון דער ליציטאציע ברע-

דער ווערען די שטארק-טערוואלונג, וואו דער פרעזידענט פון מאניסטראט איז גלייכצייטיג אויך דער פארזיצער פון שטארטראט, זאל אויך אין דער קהלה דער פרעזעס פון דער פערזענליכע זיין ווען דאס זאל חלילה בעשעפטיגט ווערען, זאג איך איך רבותי, וואלט געווען אנהייבליך, ווארעם שפעלט אייך פאר, וואס עס וואלט זיך געהען בעת די וועהלען פון א פרעזידענט. נעמען מיר בלויז אלס מוסטער די שטענדיגסטע קהלה (כאטש אין א- נדערע קהלות איז אפשר נאך פרגער געווען), ווי לאנג האבען געדויערט די וועהלען צום קהלה-פרעזידענט, דאכט זיך קנאפע אנדערטהאלבען יאהר און ווען מען האט שוין געוועהלט א פרע- זעס פון א פערזענליכע פון וואס א טייל זענען נישט געווען צופרידען, האבען זיי בעקומען א סאטיספאקציע דערמיט, וואס דאס פרעזידענט פון ראט איז געווען זייערס, ד. ה. זיך איינגע- טיילט מיט די אמטען, יא א גלייכער חלק, נישט א גלייכער חלק, אבער ווי ס'זאל נישט זיין, איז מען צווישען זיך צוזאמגעקומען, ווען עס זאל אבער נאר זיין דער גאנצער קהלה נישט מעה, ווי איין איינציגער פיערעס, וואס וואלט זיך דאמאלס אפגעטאן און ווען די דאזיגע נייע גזרה זאל גלאט אין מיטען העלען טאג אראפפאלען אויף די יעצטיגע קהלות, א, דאס וואלט גלאט געווען א גרויס אומגליק, איינער וואלט געהאט דאס גאנצע און דער צווייטער גארנישט...

אויב דער איין יאהר געראטעוועט... איהר ווייסט גארנישט וואסערע צו- די קהלה - פערזענליכע האט צויליכע

וואס געהערט, וואס געווען.

אז נעטע געזעלשאפט... איהר געזענען דאך מסתמא די העסליכע אנפאלען אויף יודען הינטער'ן קלויסטער, וואו מען האט געשלאגען מכת רצח און אויך צוגעוואפען געלד ביי יודען.

אזע קרוב איז אויך געפאלען דער ה' בושסקי, וועמען מ'האט צושלאגען און צוגעטויבט א סומע געלד.

יענע וואך איז פארגעקומען דער פראצעס פון די דאזיגע אנפאלער. פארטיידיגט האט זיי וייערס א חבר דער אדוו. פלעבאנאק, וועלכער האט מאטיווירט זיין הויפט - פערטיידיגונג דערמיט, אז זיי בעשולדיגטע ווענען גאנץ געווען שיפור און דעריבער זאגט דאך דער פאראנראף: "שיפורים משפט מען נישט".

אלס הויפט - עדות, וואס האט גע- דארפט בעשטעטיגען, אז זיי, די בע- שולדיגטע, זענען געווען טויט-שיכור, בעת זיי האבען געמאכט דעם אנפאל אויף ה' ב. איז אויסגעהערט געווא- רען א געוויסער פאליטיק, וועל- כער האט שווערער, אז ער האט מיט זיי געטרייבן א גאנצען טאג געגא- גען פון איין שטעק ארויס און אין דער אנדערער צייט און דאס האט טאקע געהאט א דעזידירענדע איבערגעוויכט און די בעשולדיגטע זענען בעפרייט געווארען, אויסער צוויי, וועלכע הא- בען בעקומען צו 14 טעג ארעסט.

ווען ה' בושסקי איז אוועק פון סאנד, האט איהם דער הויפט - עדות ראנגאטוי ווי אויך איין בעשולדיג- טער געדרעהט מיט נקמה, ה' ב. האט

אנטאן דער וואסער-טרעגער.

(ערצעהלונג געווינדעט דעם אַנדענקען פון חסד חיים זצ"ל.)

ווי א יוד, גאָר דער אלט, וועלכען ער האָט געטראָגען אויף אַ קייטל אַרום האַלדז און אַראַנגעפּאָנגען איבערלעבט אויף זיינע צווייטע גוים זענען גע- ווען סמנים פון זיין גויםקייט. מיט זיין אויסזעהן האָט ער געמאַכט דעם איינדרוק פון אַ חסד-דעה, אַ משוגע- געם.

יינוואַרנ האָט טאַקע געהאַט פון וועמען אַבזולאָטע און חווק'ען. עס איז נישט אַדרין קיין איין מאָל, אַז חסד-יונגלעך און ישיבה בחורים (דאָס שטעטל האָט גע'שמוט' אַלס אַ מקום תורה) זאָלען איהם פּערבייגען און איהם נישט טשעפּען. עס פלעגט איי- נער אַ קינדס אינטערלויען, איהם אַ ציפּ טהון ביי אַנעמער, איבערדענען ס'וואָסער, אַ שלעפּ טהון איהם ביים צעל'על... און חברה האָט געשעפּט געהל.

איבערהויפּט פלעגט ער לידען צרות ווען חברה איז געגאַנגען פון חדר און ישיבה, דערפּירענדיג פּרייהייט, נאָך לאַנגע שעה'ן פון פּערשקלעפּונג אין די ענגע חדרים, אונאַר'ן יאָך פון רבי'נס געוויילטער פּויסט, זענען זיי דרויסען געגאַנגען ווייזען זייער נבונה, און דער שפּירן לעוואָל און תּמיד געווען אַנטאָן דער וואָסער-טרעגער.

ער איז געווען געלעבטע און רוהיג, קיינעם נישט געשטערט, נישט געטשע- פעט, נישט געשטערט אויף אַנפּאָלען, זעהר זעלען פלעגט ער אַנטרעיען אדער וירלען. ער האָט צו קיינעם נישט גערעדט. פּערשטאַנען אויפ'ן וואונק, געברענגט וואָסער אַריינגעגאַ- סען אין די עמקס און אַרויסגעגאַ- גען. ס'וועלכע פלעגט מען איהם דער- לאַנגען אַ צווייער, ס'וועלכע - גאָר- נישט. ער האָט קיינמאַל קיין טענות נישט געזאָגט.

עס האָבען זיך אפילו מענשען גע- חידוש'ט פון וואָנען ער האָט אויסצו- לעבען אַ טאָג, דער אַטער, איבער- היפט, אַז ער האָט קיין שטעטל אַ ווייב מיט עטליכע קינדער, וועלכע ער מוז געשפּאַן צו עסען, חיייל ער איז דער גאַנצער פרנסה געבער, אין דער צייט, ווען קיינער גיש איהם גאָר- נישט און וואָס ער בקומט טראָגט ער זייער קינדער אין קלער-שטוב אַריין; מען האָט זיך גע'חרוש'ט.

יעדען טאָג, ווען חברה פלעגט זיך

נעפאַקט און מיט אַזאַ מאַכט אַ שליי- דער געטהון צו דער ערד, אַז זיי זע- נען געליבען צו'מוק'טע ליגען אין טויט-שרעק און האָבען הויך געקעכט פאַר שמערצען.

פּערוואַנדערט און מלאַ כּעס פאַר- דעם, וואָס איז פאַר זיינע אויגען גע- שעהן, איז דאָבאַש מיט זיין חברה צו- געקומען געהיטער און האבען מיט שטוינונג און מיט מורא באַגאַפּט די מלומרטשע מכשפה. אין דאָבאַש'ן האָט עס אַבער געקאַכט. דאָבאַש האָט נישט געקענט קיין שרעק. און אפּשר האָט ער זיך איצט געוואָלט פאַר זיין חברה שטעלען און זיין קראַפט בעוויי- זען.

מכשפה - האָט ער אויסגעשרינען - הויב מיר אויף מיינע חברים פון דער ערד, אַז נישט שטכט איך דיר אַז ווי אַ שפּאַ-דערביי האָט ער אַרויסגעצוי- גען דעם קינדשאַל פון זיין ברייטען פאַס.

איז אַבער אין דער רגע געשעהן אַ נס. דער קינדשאַל איז איהם פון דער האַנד אַראַנגעפאַלען און זי אַליין האָט זיך געדעקט מיט גרויסע אייטערדיגע מכות.

איצט האָט שוין זייער בהלה נישט געהאַט קיין שיעור און זייער גאווה האָט זיך גלייך איבערגעביטען אין אַ זעלבער הכנה. זיי זענען צו איהר צוגעלאָנגען און אונטערטעניג געב- טען.

פּאָהר דיר געוונטעראַייט ווייטער. אויב דו ווילסט וועלען מיר דיר אפילו בעשיצען, דען ווי מיר זעהען ביזוטו אַ נעטליכע פּערוואַן און דו האָסט צו אונז אמת געזאָגט, גאָר טהו אונזערע חברים פון דער ערד אויסהויען און מאַך, אַז אונזער פיהרער וואָל געוונד ווערען.

און מרת הנה מלכה זאָגט זיי גע- ענטפערט: איך האָב אייך געוואַרענט און גע- זאָגט ווער איך בין, ביי אונז, יודען, זענען קיין מכשפות נישט פּערהאַן. דאס האָט דער רבּונו של עולם זיינע מלאכים צוגעשיקט, אַז זיי זאָלען בעשיצען אַ שוואַך פּרויענציער, אין זכות פון איהר הייליגען מאן. אויב איהר האָט חרטה און וועט מען שווערען צו האַ- דלעך מידה כּנגד מידה, וועל איך איהך צופיהרען צו מיין מאַן און איך האָף, אַז ער וועט איערע גענויק'טע מיט גאַט'ס הילף היילען.

אין די אַפּרישקעס האָבען זיך אַלע ווי איין מאַן פּרויס איבערגעצעלט און געשאווערען וואס מ'הנה האָט פון זיי זייער געמאכט, טאָ זאָלען זיך צו'לעכט: אויך מיר אַ גבור, וואס האָט מורא פאַר אַ ווייספּאַני'דיגע. גי טאָ ווייזט איצט איהר, וואס איהר קאַנט-האַט זיין שפּאַטיש אַגע- ענטפערט איינען סאַראָהאַדסקי. זי איפּריגע האבען זיך נישט גע- לאָזט דאס איבערחורן און האבען זיך געפרובט דאס זעלבע צו פּערזוכען וואס איינען זייער פּסק איז אַבער גע- ווען אַ פּיעל ערגערער. אַב'אונזוכטאַדע גבורה האָט זיי

דינער פרויען-שטימע, וואס האָט זיך געמישט מיט'ן משקל פּונ'ם פּאָהרע- דיגען וואָנען צו אַ האַרמאָנישען זיווג. „טאַוואָריש“ - האָט ער זיי אויפּמער- קזאַם געמאַכט - פּאָהרע און וואָנען און ס'וועלען דאָן באלד אַז מיר וועלען האבען דאָ באלד אויך פרויען-חברותא. זיי זענען נייערדיג ענטשוויגען גע- וואָרען און זיך פּערשטייעט.

דאס רודערען פּונ'ם וואָנען און דאס קול האבען זיך אַלץ מעהר דערנעה- טערט.

מאָדנע ניגונים - האָט דאָבאַש זיך אַנגערויסען - דאס זינגט נישט קיין הוצוואָקע, דאס זענען נישט אונזערע לידער, וואָסערפּ זיס קול ברידערלעך, אַ מלאַך קען נישט בעסער זינגען. בשעת משה איז דער וואָנען אַרויס- געפּאָהרען אויפ'ן וואַלד-וועג געבען דעם פּלאַץ און איצט איז שוין געווען דייטליך צו זעהן דאס גרויסע פּערזיל פּאַר'ן וועלעלע, אויף וועלכען ס'איז געווען, ווי איהר האָט אייך שוין אודאי אַנגעשטויסען, מרת הנה מלכה... דאָבאַש האָט געפּוילען: זאָל מען זי אַהער צופיהרען די „קראַפּטאָויצען“ יפת תואר, זאָל זי זיך אַבסיסעל מיט אונז משמח זיין.

אין דער מינוט האָט איינען אַב- האַרסקי דעם גראָבען פּינגער אין מיל אַריינגעשטעקט און באלד האָט אַ שאַרפּער פּייף דאס אויער צויריסען.

דאס פּערזיל האָט זיך אַ וואָרף גע- טהון אין אַ זייט און מרת הנה האָט זיך דערשראָקען אומגעקענט און דער- זעהן, ווי אַנטקעגען איהר געהען שוין אַ פאַר אַפּרישקעס, וועלכע זי האָט באלד דערקענט אין זייערע רייכע מלבושים. אויף איהרע וועגען פלעגט זי נישט איינמאַל גענועגען פּערדעכטיגע פּער- שוינען, נאָר דאמאלס פלעגט זי זיך דאס טיכעל אַראַפּרוקען טיפּפער אי- בער די אויגען, אַז די ליבטיגע שוין זאָל פון איהר נישט שלאַגען און פלעגט האָבען אין זינען אַ קמיע, וועלכע איהר מאַן האָט איהר מיטגעגעבען און קיין שום בייז האָט בייז אַהער צו איהר קיין שליטה נישט געהאַט.

אין דער רגע איז זי געוואָרען צו שטאַרק מבלבל, מחמת דעם, וואס אַלץ איז צו אומגעריכט געקומען. די אַפּרישקעס האבען באלד מיט פרייד דערזעהן וואָסערפּ צוהענדיגט עס שטעהט פאַר זיי און זענען אַנגע- צינדען געוואָרען צו איהר מיט אַנ- אומריינעם, זינדיגען פּלאַס - פּיער פון גילסטונג.

כאַטש מרת הנה איז געווען אַנגע- טהון אַין אַ רויטער פּאַטשיילע, ווי

עלעקטראָניע. ווי בעוואוסט האָט זיך די פּלעק- טראָניע איבערגעצויגען אין אַ נייטס פּרענטטיגען לאַקאָל. האָט מען געקאַמט האַפּען, אַז ס'וועט אויך איינגעפיהרט ווערען אַ בעסערע אַרדנונג אין דער אַדמיניסטראַציע, ליידיער אַבער איז עס נישט געשעהן.

די היגע עלעקטראָניע האָט איבער 15 טויזענד אַבזענטען, פּערשטעהט זיך דאָך, אַז אינטערעסאַנטען פּעהלען נישט. דעם האָט זיך די עלעקטריע קאַליע געמאַכט, דעם דאַרף מען צו- לאַנגטען, יענעם דאַרף מען עפּיס אַנ- דערש פּרעלדיגען, זעהט מען טאַקי יע- דען טאָג הונדערטער פּעסענטען, וועל- כע קומען אין דער עלעקטראָניע ווע- גען פּערשידענע ענינים און שטעלט אייך פאַר, אַז צום בעדינגען די אַלע אינטערעסאַנטען האָט מען אַוועקגע- שטעלט סך-ה-כּל איין בעאַמטען, וואָס- כער קאַן פּייס בעסטע ווילען גאַריינט אויפּטהן.

קומען טאַקי פאַר יעדען טאָג סאַג- דאלען אין דער עלעקטראָניע פון די קאַנטומענטען, וועלכע מוזען אַבשטעהן גאַנצע שעה'ן און וואָרטען אויף זייער רייע און ערשט דאַמאַלט מוזען זיי אַהיימגעהן אַהן אַלעמען. ביי אַ גוטען ווילען מצד דער עלע- טראָניע-דירעקציע, וואָלט מען גע- קענט דאס אויסמירען אין די קאַנטו- מענטען, וועלכע ברענגען אַריין זייערש געלדער, וואָלעטען נישט געווינשען די עלעקטראָניע-לייט, אַז עס זאָל זיי פּינסטער ווערען פאַר די אויגען...

זאָלען די דאָזיגע ווערטער נישט זיין אַרויסגעוואָרפּען און דער פּינס- טערגישי... נאָר די עלעקטראָניע זאָל דאס נעמען אין אַכט און נאַקומען די וואונשען פון די קאַנטומענטען, ווארים אויב די פרייזען האבען זיי

ברענגט א בעל-מלאכה און איהם גע- וויזען וואס מען דאַרף מאַכען. זאס האָט אבער בעמערקט אַ חר פון קא- מיטעט, האָט ער אַוועקגערופען דעם חבר און איינגערוימט אויפ'ן אויער, אז היות ווי דער מאַלאַזש איז לא עלינו א רעוויזיאָניסט ר"ל, קאַן נישט זיין קיין רייד, אַז ער זאָל אויסמאַלען דעם לאַקאַל, און פּערשטעהט זיך, אַז דער מאַלאַזש איז אַוועק מיט'ן פעטיך.

ניין, רבותי חברים, איך האָב נישט גערעכענט, אַז עס האָלט שוין אזוי ווייט. ווען דאס זאָל טאַקי אמת זיין, וואָלט מען עס געדאַרפט אַנורופען מיט'ן ריכטיגען נאמען... נאָר איך שוין אייך און ריף עס נאָר אַן - אַנטאַגאַניזם... אַ קריסטין שיקט ליכט אין שוהל אַריין...

אין טעשענטשטאָטקע איז יענע וואָך אַריינגעקומען אַנ'עלערע קריסטין אין אַ יודיש געוועלעב און זיך געהייסען געבען די גרעסטע צוויי ליכט, וואס געפונען זיך נאָר. ווען זי האָט דאס בקומען, האָט זי געפּעטען דעם יוד, אַז ער זאָל די ליכט אַוועקטראָגען אין מיין אַרײן, וואו מען זאָל זיי אַנציני- דען ביים דאָוונען.

ס'פּערשטעהט זיך, אַז דער יוד האָט דאָס מקיים געווען. איצט ווילען די טעשענטשטאָטקער יודען דוקא געוואויר ווערען, ווער די דאָזיגע קריסטין איז און פּאַרוואָס זי שיקט ליכט אין מיין אַרײן.

די קריסטין רעדט מיט אַ אוקראַאי- נישען אַקצענט, וואוינט נישט ווייט פון טעשענטשטאָט און מאַכט דעם אַייג- דויק פון אַ פּריצה. שוין נישט דאָס ערשטע מאָל טרעפט, חיי זי האָט גע- קויפט ליכט און זיי געבעטען אַנציני- דען ביים דאָוונען. די טעשענטשטאָטקער יודען וועלען

מסתמא זיך דערוויסען די געשיכטע פון דער דאָזיגער קריסטין, און אויב זיי וועלען מיר דאָס דערזעהלעך, וועל איך אויך מלגל זיין דעם סוד...

איך ווייט נישט... מיר האָבען דערהאַלטען אין רע- דאַקציע עטליכע בריעף, וועלכע מיר ווערען געבעטען אַבצורייקען.

די בריעף ענטהאַלטען כמעט איין און דעמזעלבען נוסח. די שרייבער ווילען וויסען, וואָס עס איז געוואָרען מיט דער מוזיקאַלישער געזעלשאַפט „ליראַ“, וואו איז אַהינגעקומען דאָס פּרעמיענע, וואו זענען פּערפאַלען געווא- רען די מוזיק-אינסטרומענטען וכדומה... אויב מיר דריקען נישט די בריעף, איז עס פשוט דערפאַר, ווייל מיר האלטען, אַז אויב זיך ווענדען, דאַרף מען דאָס טהון קאַנקרעט. ד"ה צו דעם יעניגען, וועלכער איז דערפאַר פּערזאָנליך און היות ווי די בריעף זענען געשריבען גלאַט אין דער וועלט אַריין, האָט נישט קיין זין זייער פּערפּענטליכונג.

אויב אַז בעריהר דאָס היינט יאָ, איז עס דערפאַר, ווייל דער לעצטער בריעף, וואָס מיר האָבען דערהאַלטען וועגען דעם ענין, איז שוין געזע- דעט אויפ'ן אַדרעס פון לעצטען פרע- זעס, וועלכען דער בריעף-שרייבער האָלט פאַר דעם שולדיגען, וועלכער פאַר פּערזאָנלעכע דאס פּערמענען האָט דער „ליראַ“ וואס איז מיט אַווי- פּיעל שווערער מיה געשאפּען געוואָ- רען.

דעם דאָזיגען בריעף גיבען מיר אויך נישט אין דער עפענטליכקייט, ווייל אונז איז נישט בעוואוסט ווער עס איז געווען לעצטענס דער פרעזעס פון דער „ליראַ“.

לויטן.

פון ליידען ביז געזונד

Togal

מאנא ווירקט שנעל ביי:

רעמאטישע קיינער | פארארעט מיגרענע, נעוואלגיע
 הייטאגען און רייטענישען אין גלידער | גריפע, און פערקלונגען

מאנא טיילט די וועהסאנען און ברענגט א פערליכערונג, נישט ארויסוויי-
 פערדיג טיין שום ווייניגען נענטליכען אונטער אונטער און מאנען.

שוין העכער 15 יאָהר ווערען מיט
 ערפאָלג אָנגעווענדעט ביי די ראי-
 זיגע קראַנקהייטען די טאַבלעט-
 קעס טאַנאַל. טויזענדער ליידענדע
 זענען געוונדן נעוואָרען דורך דער
 הילף פון טאַנאַל.

טאַנאַל האַלט אויף דאָס זאַמ-
 לען זיך פון די זויער-טויאָטען און
 בעקעמפט דערפֿער פֿולשטענדיג
 די דאָזיגע קראַנקהייטען.

דוכט און איבערצייגט זיך נאָר היינט, קויפט טיפּף אין דער נאָמענטער אַפּטייק
 מאַנאַל. מ'דאַרף אַבער נישט אַכטונג געבן אויף דער אונטערשיידער אַריינלאַפּאָונג.
 פּרייז - 2 רעג. - 1.50 נומער 1864.

נישט ווי אַ מענש שוין איבער די
 „שנות-גבורה“, ער איז געפֿלינגען ווי
 געטראָגען פון מלאכים, זיין לייכטע,
 קליינע געשטאַלט האָט ווי געשוועבט
 אין דער לופטען, פון איין גאס אין
 דער צווייטער, געוואָלט פֿערשווינדען
 פון יענעם אַרענען, וואָס האָט איהם
 געוואָלט אָן איהם אַרענען און געלפֿען
 נאָך איהם...

לענג האָט געדויערט דאָס געהיימ-
 נישטע געלויבן אין דער נאַכט פון די
 צוויי מענשען-שאַטעטס... ביז זיי זע-
 נען שטענדיג געפֿליבען אויף אויף אויב.
 אַ לענגע צייט האָט געדויערט דאָס
 שוויגען.

אַנטאָן האָט דערקענט אַינעם מענש
 וואָס איז געשטאַנען פֿאַר איהם, דעם
 יוד וואָס ברויכט צומערהערטען וואָסער
 אין שטעטלי, וואָס צאָהלט איהם
 אַ סך געלד פֿאַר יעדען מער, און
 וואָס נישט איינמאָל האָט עס שוין
 אַנטאַנען גע'הירוש'ט, וואָס אַזאַ קליין
 מענשיל און אַווימעל וואָסער ברויכט
 צו, און אַלס אַרימאָן צאָהלט ער איהם
 פֿאַר יעדען מער וואָסער, אַז סטייעט
 איהם און זיין הויז צום לעבען... און
 אַט בעגעגענט ער איהם ווירער, דעם
 יוד, ווי ער האָט ס'וואָסער פון זיינע
 עמעס אויסגעגעסען...

אַנטאָן האָט ווירער געכאַפט דאָס

שיטען פון די חדרים פֿלענען זיי אָן-
 גיסען זיינע עמעס מיט וואָסער און
 צומאַרגעס פֿלעגט אַנטאָן טרעפֿען
 דאָס וואָסער פֿערפֿוררען, איין שטיק
 אייז, און גאַנצע שעה'ן פֿלעגט ער
 אַרבייטען ביים אַרויסקלאַפֿען דאָס
 אייז. עס פֿלעגט אַ האַלבער טאָג פֿער-
 לויפֿען אויף דער אַרבייט, דעם צוויי-
 טען העלפט טאָג האָט ער שוין נישט
 געקענט אַרבייטען, ווייל ס'האָט איהם
 נישט געשטייעט קיין כּח... עס פֿלעגט
 איהם גאַרנישט העלפֿען; וואו ער זאָל
 נישט האַבען געהאַלטען די עמעס,
 האַבען זיי עס געפֿונען.

אַז גרויס פֿערוואַנדערונג האַבען
 חברה קודשים נאָך אַ צייט בעמערקט,
 אַז די עמעס שטעהן לעהר תּמיד
 ביים ברונעם יעדען פֿריהאַרגען און,
 וויפֿעל וואָסער זיי זאָלען נישט אַריי-
 גיסען ביינאַכט און וואָס פֿאַר אַ פֿראַסט
 עס זאָל נישט זיין... איז צומאַרגעס
 אין די עמעס קיין אייז נישטאַ, אַ
 ס'וואָסער איז ווי אויסגעטריקעט גע-
 וואָרען, אויסגעפֿאַרעוועט...

גע'הירוש'ט האָט זיך אייך אַנטאַן,
 וואָס חברה איז עפֿים פֿלוצים חוור-
 בתּשובה געוואָרען און אויפֿגעהערט
 איהם גיסען וואָסער אין די עמעס...
 און איינמאָל, ווען ער האָט זיך גע-
 זעט אין אַ ווינקעל שלאַפֿען, קענען-
 איבער דעם ברונעם, און געדרימלט
 צונויפֿעלעטערטערייט, אַז מ'האָט איהם
 קוים געזעהן, און דרויסען האָט גע-
 קאַכט אַ פֿראַסט, האָט ער פֿלוצים,
 אַדורכגענומען מיט קעלט און אויס
 מורא פֿאַר פֿערפֿוררען ווערען, אויפֿ-
 געפֿענט די אויגען און זיך געשטאַרקט
 זיי נישט צו פֿערמאַכען.

ער האָט פֿלוצים בעמערקט אַ שאַ-
 טען פון אַ מענש וואָס רוקט זיך אַני-
 בעמערקט ביי די מויערען פון די
 הייזער, דערנענטערט זיך צום ברוי-
 נעם, וואָס אַמאָל געהאַט, געהאַטער
 צום ברונעם... אַרומגעקוקט זיך אין
 אַלע זייטען און פֿערויכערענדיג זיך,
 אַז קיינער זעהט נישט האָט ער שטי-
 לערהייט, אָן געפֿילדער אויסגענאַסען
 דאָס וואָסער פון די עמעס, אַרויס-
 געצויגען אַ שמאַטע פון הינטער דער
 „איבעצע“ און אויסגעווישט די שמערס
 פון איבערזייגן און דאָן אויפֿגעהויבען
 די עקען פֿונעם קלאַטעל און נאָך
 אַמאָל אויפֿערווישט, עס זאָל קיין טראַ-
 פען וואָסער נישט בלייבען און... ווי-
 דער איינגעגראַבען זיך אין בגד און
 פֿערשווינדען אין דער נאַכט, אונטע-
 מערקטערהייט.

אַנטאָן האָט דאָס אַלץ אַפּטוויירט
 פון זיין געפֿילען. ער האָט געזעהן
 אַלע פֿערווענדען פון דעם מענש, ווע-
 מעס בעשיידענע געשעצטע האָט דער-
 מאַנט אַ הייליגע... ער האָט צוגענו-
 גענומען קושען, זיך צלמ'ען, אַבשפֿרע-
 כען, מורמלען תּפֿילות, געבעטען, און
 נישט קענענדיג איינזען אויפֿן אַרט
 האָט ער גענומען לויפֿען איהם ענט-
 קענען.

יענער, דערנעדיג עמיצעס טריט,
 האָט גענומען לויפֿען האַסטיג,
 שנעל מיט דער קראַפט פון אַ יונגעל,

בריעף פון ארץ - ישראל.

וואַנדערונג. האט די רעגירונג אַרויס-
 געגעבען אַ פֿאַרדרונג, אַז אַלע דע-
 מאַנסטראַציעס זענען פֿערבאָטען, אַבער
 די יודען אין שמחת - תּורה האט מען
 נאָר ערלויבט אויף איין גאַס צו טאַנ-
 צען און זינגען, די יודען האבען דאס
 איינגעזעהן פֿאַר ריכטיג און האבען
 זיך פֿערשפּאַנט אויף ווייניג דעמאַנס-
 טראַציעס אין די גאַסען, וועגען אַני-
 דערן אַ צווייט מאָל.

(סוף פון זייט 2.)
 דאָך בוים מען אַ סוכה. יודען זענען
 זיך דערביי משמח מיט ריינע האַרציגע
 נגונים און נאכ'ן זמר'ל ווינשען מיר
 זיך אַ גוטע וואָך.

בעזונדער אינטערעסאַנט איז דאָ
 שמחת בית השואבה און שמחת-תּורה.
 מ'זאָגט, אַז פֿאַלסטציג און רייך
 אין קינדער-דאס. האט מען טאַקיי גע-
 קענט פֿעמערקען אין שמחת תּורה, קיין
 עין הרע כּחול הים ווערט דאָ מקיים...
 דער ערשטער יום טוב איז אַ פֿרעה-
 ליכער און אין יעדער שטוב הערט
 מען געזאַנגען פון גרופּען, זאָגן קול
 באישה, וועלכע זענען זיך אויך משמח
 אַבער שמחת תּורה איז נאָך פֿרעה-
 כער, נישט נאר מען טאַנצט אין די
 גאַסען, נאָר גאַנצע גרופּען יודען מיט
 די ספּרי-תּורות אין די הענד געהען
 און זינגען לויב-לידער דער תּורה,
 משה רבינו און השי"ת. אַזעלכע גרוי-
 פען זעהט מען פון פֿערשידענע שיכ
 טען, אַממעהרסטען תּימנ'ער מיט די
 לענגע, ווייסע קאַלאַטען און לענגע
 פּיאָות און זינגען ליידער, מען זעהט
 אויך גרופּען חלוצים מיט חיצות,
 וועלכע בעגינגענען זיך נישט מיט אַ
 פֿאַר שעה, נאָר מאַכען זיך פֿרעהליך
 טאַקיי אַ גאַנצע נאַכט.

Jadwiga Fajge
 nauczycielka gry skrzypcowej
 przeprowadziła się
 na ul. Waszyngtona (dawn. Jasna) 20

Koniecznik z tym znakiem!

KOWALSKINA
 USUWA NAJUPORCZYWSZE
 BÓLE GŁOWY

FABRYKA CHEM.-FARMACEUTYCZNA
 "AP. KOWALSKI" WARSZAWA

פון די ראַבינאַט = מעשהילעך.

ווייב האָט געקרינקט און אויך איך,
 צו וואָס איך האָב זיך נישט געוואָלט
 נעמען, איז מיר אַלץ געזאַנגען שלים-
 שלימל, לעצטענס האָב איך אַנגעהוי-
 בען צו קרענקען און אַ מרה שחורה
 בעהערשט מיך אַזוי, אַז איך פּיהל ווי
 עפֿים אַ געהיימע האַנד וואָלט מיך
 פֿערפֿאַלגט. האָב איך געזען
 געווען, איך האָב נאכגעטראַכט וועגען
 אַלע מיינע מעשים פון מיין יוגענד אָן,
 אפשר האָב איך זיך פֿערווינדעט מיט
 עפֿים וואָס איז זיך נוקם אין מיר.
 נאָך לענגע טראַכטענישען האָב איך
 מיך דערמאַנט אין דעם גט על תּנאי
 וועגען וואָס איך האָב פֿערגעסען, נאָך
 מיין אַהיימקומען פון דער מלחמה זיך
 ביי אייך און מצ'לען.

פון די ראַבינאַט = מעשהילעך.

נאָך 29 יאָהר האָט ער זיך
 דערמאַנט...

יענע וואָך איז אין היגען ראַבינאַט
 געקומען אַ יוד אין די סיפּאָיער און
 געבעטען מען זאָל איהם לאַזען רעדען
 מיט'ן רב, וועמען ער דאַרף דערצעה-
 לען אַ וויכטיגען סוד.
 ווען זיין ביטע איז דערפֿילט געוואָ-
 רען, האָט ער מיט אַ זעהר ריהרענע-
 דע- שאַמץ דערצעהלט פֿאַלגענדעס:
 אַליין איז ער פון בענדין, היינט
 יוסף בן גבריאל און אַלס 1904 האָט
 ער געדענט אין היגען 8 טען פֿיעכטע
 פּולק, און הייז ווי דאָמאַלס איז אויס-
 געבראַכען די רוסיש-אַפּאַגישע מלחמה,
 וואוהין ער איז אַוועקגעשיקט געוואָ-
 רען, האָט ער ביים היגען רב אַדורכ-
 געפֿיהרט אַ גט על תּנאי אויף דריי
 יאָהר, ד"ה אַז טאַמער קומט ער אַהיים
 פֿאַר די דריי יאָהר מען ער ווייטער
 וואוינען מיט זיין ווייב ברכה, נאָר
 ער מוז זיך מצ'לען ביים רב, ווי
 דער גט על תּנאי זאָל בטול ווערען.
 טאַמער קומט ער אַבער שפעטער ווי
 דריי יאָהר און ער וויל ווייטער וואוי-
 נען מיט זיין בעשערטער, מוז ער
 גאַנצמאָל חתונה האַבען מיט איהר.

מען האָט אויפֿגעזוכט דאָס בוך און
 מען האָט טאַקע געפֿונען, אַז יוסף בן
 גבריאל האָט אין 1904 געזען זיין ווייב
 ברכה פון בענדין על תּנאי, אין
 ווען מען האָט אין ראַבינאַט דאָס פֿער-
 שטאַכען און פֿערנאַטירט, ווי עס
 דאַרף צו זיין, איז דעם יוד לייכטער
 געוואָרען אויפֿן האַרצען. דאָנקענדיג
 פֿאַר דער טובה האָט ער זיך היינט גע-
 זענעט מיט'ן רב און מיט אַ שטראַה-
 לענדיג פנים אַזוי ווי ער וואָלט אַראָב-
 געוואָרפֿען אַ באַרג מיט זאָמר, וואָס
 האָט איהם געדריקט גאַנצע 29 יאָהר,
 איז ער אַ פֿרעהליכער אַהיימגעפֿאַהרען
 צו זיין ווייב ברכה.

איך בין אַבער אַהיימגעקומען נאָך
 2 יאָהר צייט - דערצעהלט ער ווי-
 טער - אין האָב פֿערגעסען זיך צו
 מצ'לען ביים רב, בין געפֿאַהרען צו
 מיין ווייב און מיר האַבען ווייטער
 געלעבט, ווי גאָט האָט געבאַטען, מיר
 איז אַבער געזאַנגען זעהר שלעכט.
 עפֿים אַ פּאַטום האָט אונז דאָס גאַנצע
 לעבען נאַכגעפֿאַגט, מיר האַבען געהאַט
 אויסצושטעהן פון די קינדער, מיין

טשע אויסאַרבייטונגען מיט'ן תּירוף,
 אַז זיי בעקומען נישט די סחורה אין
 ערגיך, נאָר אין דייטשלאַנד און דע-
 ריבער קאַנען זיי זיך נישט אַבזאָגען
 פון „נוסח אשכּנז“.

אין דער קהלה זעהט מען יעדען
 טאַג יודען און יודענעס מיט לעגטי-
 מאַציעס אין די הענד, וועלכע בעטען,
 אַז מען זאָל זיי אַרויסהעלפֿען, ווארום
 צוליב'ען „נוסח אשכּנז“ זענען זיי
 פֿערטריבען געוואָרען פון זייערע לענג-
 יקעהריגע וואוינ ערטער און מוזען איצט
 זיין נע ונד.

מיינער אַ ברודער, וועלכער איז שוין
 אין דייטשלאַנד 20 יאָהר, שרייבט מיר
 לויט'ן „נוסח אשכּנז“, אַז עס געהט
 איהם „גאַנץ גוט“, נאָר ער האַפט, אַז
 אין קורצען וועלען מיר זיך היע זעהן.
 אַ פּיער ברענט אין אַלע עקען פון
 דער וועלט, אין אַלע מדינות ווילען
 די שוואַי - ישראלים איינפֿיהרען דעם
 וואָלטען ביי אַ געוויסען רצון געקאַנט
 פֿערניכטען דעם „נוסח אשכּנז“ הפֿל-
 פען נאָך גאָר איהם צו פֿערפּעסטיגען,
 זאָל דאס פֿערצייכענט ווערען, אַז
 אינזערע יודען האַלטען שטאַרק און
 פֿערטיגען אונטער דעם „נוסח אשכּנז“...
 סמאָל

זשורנאַלען א. נ. „פּושעגלאַנד מאָדי“,
 אונטער אַ פּוילישען טיטל און עס
 איז אַ ריינע דייטשע אויסגאַבע. די
 דאָזיגע מאָדע-זשורנאַלען ווערען פֿער-
 שרייט דורך אַ יוד און עס קויפען
 איהם יודישע שניידער. פֿיעגט מען
 דאָך אַזאָ יוד: היתכן? ווי קאַנסטו פֿער-
 קויפען דייטשע סחורות. ענטפֿערט ער
 פֿאַסט פּשוט: טאָ וואס זאָל איך טהון?
 ווען איך וועל דאס נישט פֿערקויפען,
 וועלען עס מיינע קאַנקורענטען טהון...
 דאס זעלבע איז מיט „אַקערמאַן“ -
 גאַרן פון דער פּרומע בעגינגער, וואס
 מען קאַן געמונען ביי יודישע קאַמ-
 שען-מאַכער און אַנדערע בעלי-מלאכות.
 אין נייעם מאַרק שטעהט אַ יודישע
 און פֿערקויפט געשמוגעלטע פּאַמע-
 ראַנצען (אוי די פּאַמעראַנצען?) פון
 דייטשלאַנד און ווען מען פרעגט איהם
 ווי וואָס טוהט ענטפֿערט ער: אַז דער
 „נוסח אשכּנז“ העלפט איהם צו דער
 פּרנסה, צו פֿערדינען אַ פֿאַר גראַשען.

אין די קיג'אָס ווערען דעמאַנסטריט
 דייטשע פּילמען און יודען שטופֿען זיך
 מיט זייערע גראַשענס, כּדי אונטערצו-
 שטיצען דעם „נוסח אשכּנז“.

יודען, אַנגעזעהענע פּלע - טהוער,
 וועלכע נעמען אַנאַקטיווען אַנטייל אין
 געזעלשאַפֿטליכען לעבען, קויפען דיי-

טער די אשכּנזים.
 וועגען דעם פּאַמעראַנצען אַבמאַך
 וויל איך שוין נישט רעדען, ווייל דער
 דאָזיגער שאַנד-פּלעק וועט זיך מסתּמא
 אויפקלערען און וועט זיכער בטל ווע-
 רען, אויב מיר וועלען זיך נישט ווע-
 לען אויסשטעלען אַ בעשיינגונג פון
 זעלבסט - פֿערלייקענונג און זעלבסט-
 פֿערנייגונג... מיר שטעלען דעריבער
 דאס אַוועק אין אַ זייט.

זאָל מען דעריבער זעהען, ווי עס
 זעהט אויס דער „נוסח אשכּנז“ ביי
 יהודים.

אין טשענסאָבאָוו ברענגט מען
 אַריין וואָך וועכענטליך פֿאַר צעהנדליג-
 גער טויזענדער זאַלעס דייטשע סחו-
 רות, סיי לענגלע, סיי געשמוגעלטע.
 וועגען דעם ווייסט יעדער יוד און אויך
 דער ספעציעל-געשאַפֿענער אַנטי-היט-
 לער - קאַמיטעט אין פּונדסטווענען
 פּרובירען זיי אפּילו נישט דערויף
 צו רעאַגירען. מיט איין וואָרט -
 אויף יעדען שטיקעל סחורה, וואס
 קומט פון אשכּנז ליגט אַ שטיק פֿער-
 גליווערט יודיש בלוט. דאָך האַנדלען
 יודען דערמיט און ציהען דערפון פּרנסה.
 און די פּרומע יודען מאַכען אַ ברכה
 אויף דער דאָזיגער סחורה און זענען
 יוצא אין די נישט-פּרומע זענען פון
 דעם אויך פּטור...
 עס הערען פֿערקויפט דייטשע מאָדע-

קליינער פֿעליצמאַן.

„נוסח אשכּנז“
 ביי יודען זענען פֿעהאַנען צוויי
 נוסחאות, נוסח ספרד און נוסח אשכּנז.
 דער נוסח ספרד שטאַמט נאָך פון
 שאַפּאָיען און דער נוסח אשכּנז - פון
 די אשכּנזים, פון דייטשלאַנד,
 נישט קוקענדיג דערויף וואָס זייט
 דער צייט פֿער די יודען זענען פון
 שאַפּאָיען פּערטריבען געוואָרען און
 שוין אַוועק אַנ'ערך אַ פינפטעהאַלבטען
 הונדערט יאָהר האָט מען וועגען דאָזי-
 גען לאַנד נאָך נישט פֿערגעסען.
 יעדעס יודישע האַרץ ווערט אויפֿ-
 געצייטערט, ווען מען דערמאַנט דעם
 שורש פון ספרד - שאַפּאָיען, כאַטש
 דער נוסח פון פֿערטליגען די יודען,
 וועלכער שטאַמט אויך פון דאָזיגען
 לאַנד, איז געבליבען און וועט בליי-
 בען עד סוף פֿל הדורות...
 איצט אַבער האַבען דעם דאָזיגען
 נוסח פון שאַפּאָיען איבערגענומען אויך
 די אשכּנזים, וועלכע האַבען איהם
 מאָדערניזירט און ווענדען איהם אַן
 מיט „אויסבעסערונגען“, לויט זייער
 שטייגער, מיט מעהר אַכוריות און ראַ-
 פינירטקייט.

